

men paa Sælgeren. Han har faaet en Afstaaelsessum, som svarer til det Beløb, der maatte anses for Ejendommens Værdi paa Salgstidspunktet, og hvorledes det skulde kunne kaldes et Overskud, som skulde kunne overgaa til selve Foreningen og tjene dens Formaal, har jeg ondt ved at forstaa. Jeg tror heller ikke, at det kan være rigtigt.

Det fremgaar ikke klart af selve Loven, at disse Statslaan kun ydes til Foreninger, hvis Medlemmer hæfter solidarisk for Laanet, men det maa dog vist forudsættes. Jeg antager, at det finder Sted for de Foreningers Vedkommende, som hidtil har faaet Statslaan, og jeg formener ogsaa, at det er den højtærede Finansministers Mening, at det maa finde Sted i Fremtiden uden Hensyn til, hvilket Navn Foreningen har, og under hvilken Form den maatte være stiftet, idet det jo er af væsentlig Betydning for Sikkerheden, at de Personer, som danner Foreningen og lader opføre Beboelser til eget Brug, i Forening hæfter for Statslaanet, og at, for saa vidt der sker Overdragelse af Ejendom til anden Person, denne da indtræder i den fratrædendes, altsaa Sælgerens, Sted. Jeg formener, at der ikke kan være Tale om at yde Laan til Foreninger, hvis Medlemmer ikke hæfter solidarisk for Laanet. Hvis det skulde være Tilfældet, vilde jeg mene, at en Udlaansgrænse som den, der her er Tale om, absolut er for høj, idet det kun er den Omstændighed, at der er en saadan solidarisk Hæftelse, der gør, at den forhøjede Udlaansgrænse kan tiltrædes.

Jeg skal paa dette Tidspunkt ikke komme dybere ind paa Sagen, men skal for øvrigt anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og til hurtig Fremme her i Tinget.

Enevold Sørensen: Det foreliggende Lovforslag er en Revisionslov, en Fortsættelse af Lovene fra 1904 og 1909 — for at nævne de to sidste —, der hver for en femaarig Periode stillede henholdsvis 300,000 og 400,000 Kr. aarlig til Raadighed af Stats-Laanefondens Midler som Laan til Opførelse af Boliger for Arbejdere, mindre Jordbrugere, Haandværkere, næringsdrivende og dermed ligestillede Tjenestemænd. De henholdsvis 1½ og 2 Mill. Kr., der i de to sidste Perioder har været stillet til Raadighed, er alle blevet optaget, ja, Laan har været tilsagte flere Aar, før de kunde udbetales. Der har saaledes været stor Efterspørgsel efter denne Gren af Statens Laanvirksomhed, saaledes at de

Dele af Befolkningen, som den er bestemt for, i høj Grad har vidst at drage den tilsigtede Nytte heraf og ved denne Haandsrækning har kunnet forskaaffe sig sunde og gode Boliger. Der er, saa vidt jeg ved, ikke ved noget af disse Udlaan forvoldt Statskassen noget Tab, og i det hele maa det sikkert siges, at denne Lov nu har staaet sin Prøve gennem Aarene og har udrettet en hel Del godt.

I det af Regeringen forelagte Forslag til Revision eller Fornyelse af den tidligere Lov, der udløb i Gaar, er der foreslaaet to Ændringer. Den første er, at den aarlige Rente sættes op fra 3 til 4 pCt. og den aarlige Ydelse til Rente og Afdrag derved fra 4 til 5 pCt. Allerede i 1911 gik den daværende Finansminister og Rigsdagen denne Vej. Loven om Udlaan til Udstykningsforeninger forelaa da til Revision efter de 5 Aars Forløb, og Renten blev sat op til 4 pCt. Det er ganske rimeligt og naturligt, at man gaar den samme Vej ved de øvrige Love om Udlaan af Stats-Laanefondens Midler. Da Stats-Laanefonden blev oprettet i 1904, var Pengemarkedet saaledes, at de da fastsatte eller vel rettere forudsatte 3 pCt. Rente af Fondens Midler, som udlaantes til Støtte af humane og sociale Formaal, var en rimelig Rente, men der vilde ikke være nogen Mening i, at Staten fortsatte Udlaan til en betydeligt lavere Rente end den, som Staten selv kan skaffe Pengene til. Det kan derfor kun fuldt billiges, at Regeringen nu har benyttet den foreliggende Lejlighed til at sætte Renten op ogsaa for de her omhandlede Laan.

Ved den anden Ændring i den nu udløbne Lov, som foreslaas, har Regeringen til Gengæld for Renteforhøjelsen ydet Laantagerne en Begunstigelse. Ved de tidligere Love var Laanegrænsen 2/3 af Pantets Værdi. Denne Grænse er nu sat op til 4/5. Et Førsteprioritetslaan til 4 pCt. paa indtil 2/3 af Ejendommens Værdi er allerede, som Laaneforholdene for Tiden ligger, en betydelig Begunstigelse, og en Laanegrænse af 4/5 af Værdien gaar jo langt ud over, hvad der ellers gælder for Førsteprioritetslaan. Men da disse Laan altsaa hidtil har vist sig at være fuldt sikre og efter mit Vidende ikke har forvoldt noget Tab hidtil, og da det nu i Lovforslaget fastslaas, at det er Vurderingen til Ejendomsskyld, der skal lægges til Grund, og ikke en særlig Vurdering med Laanebevilling for Øje, tør det forventes, at ogsaa Udlaan til denne Laanegrænse vil kunne ske med jævnt god Sikkerhed, og at man,